

Dědění ze závěti

Abstrakt

Tato rigorózní práce se věnuje tématu dědického práva, jmenovitě závěti. Cílem autora je popis platného právního stavu v České republice jak z aktuálního hlediska, tak rovněž z hlediska historického. Dědické právo je nedílnou součástí soukromého práva a každého z nás se nějakým způsobem v průběhu života prakticky dotkne. Institut závěti a možnost jejího pořízení je jedním ze základních projevů autonomie vůle a má tedy nezastupitelné místo v důležitosti pro společnost a jednotlivce při přechodu majetkových hodnot na dědice.

Dědické právo z historického hlediska procházelo významnými změnami, tato práce v úvodní části poskytuje souborný vhled do historického vývoje závěti od dob římského práva, až do doby Nového občanského zákoníku. Hlavní částí práce je ovšem popis platného právního stavu s odkazem na relevantní judikaturu, teorii a praktické příklady. Rigorózní práce pracuje jak s metodou deskriptivní, tak s metodou komparativní. Komparativní část srovnávající novou právní úpravu s předchozím občanským zákoníkem, se prolíná celou prací. Nad rámec uvedené komparace obsahuje práce samostatnou část, která se věnuje srovnání české a rakouské právní úpravy.

Rigorózní práce je tvořena úvodem, 16 kapitolami a závěrem. V úvodu autor uvádí cíle práce, použitou metodologii, rozdělení práce, popis zdrojů a zejména, co chce práce jako celek čtenáři nabídnout. První kapitola práce se věnuje historickému popisu vývoje testamentu. Druhá kapitola se věnuje zásadám ovládajícím dědické právo. Třetí kapitola v podrobnostech popisuje předpoklady dědění. Čtvrtá kapitola má za cíl přiblížit institut povinného dílu a bližší specifikaci nepominutelných dědiců. Pátá kapitola s předešlou tematicky souvisí, jelikož se věnuje vydědění. Opačnému tématu, tedy kdy se lze zříct dědického práva, se věnuje kapitola šestá. Sedmá kapitola rozebírá jednotlivá pořízení pro případ smrti. Další tři kapitoly, osmá, devátá a desátá se věnují závěti jako takové, testovací způsobilosti a náležitostem vůle. Dvě navazující kapitoly blíže přibližují obsahové náležitosti závěti a formy závěti a jsou tak kapitolami nejstěžejnějšími. V kapitole třinácté je dán prostor notářské úschově závěti. Kapitola čtrnáctá popisuje nový institut takzvaných privilegovaných závětí. Prostor pro podrobnosti

týkající se zrušení závěti poskytuje kapitola patnáctá. Šestnáctá kapitola, tedy poslední, nabízí podrobnou komparaci českého a rakouského práva v oblasti závěti.

Závěr zahrnuje zhodnocení cílů práce a celkové posouzení platné právní úpravy.

Klíčová slova

Občanské právo, dědické právo, závěť